

Mlázovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- hasičské vyznamenání
- ze zastupitelstva
- střípky z městečka

Číslo 5

Květen 2012

Ročník 16

Již v letošním roce proběhne první etapa projektu **MLÁZOVICE OBDRŽÍ DOTACI NA OPRAVU TĚLOCVIČNY**

Po několikaletém úsilí se městečku podařilo získat finanční prostředky na 1. etapu opravy místní tělocvičny z dotace Programu Leader spravovaném Ministerstvem zemědělství. Práce proběhnou do letošního podzimu.

Tělocvična, která byla postavena v roce 1977, neprošla od té doby žádnou závažnější úpravou, velmi se zde zanedbávala i prostá údržba. I když se v posledních letech v Mlázovicích investovalo do rozvoje a oprav mnoha oblastí, tato budova zůstávala trochu stranou. Bohužel, technologie stavby, jako okna, topení, osvětlení a sociální zařízení, jsou již mnoho let v havarijním stavu a nově se objevující závady začaly poměrně silně omezovat provoz haly. Pokud by se s opravami nezačalo v letošním roce, musela by být tělocvična na zimu již uzavřena. Přitom je využívána pro mnohé sportovní aktivity místních obyvatel. Dojíždí sem i

mnoho amatérských sportovců z okolí.

Městečko plánuje opravu již delší dobu, několik let však marně hledalo vhodné zdroje pro spolufinancování. Provést tak rozsáhlou opravu pouze z vlastního rozpočtu by bylo velmi komplikované a zdoluhavé. Proto zastupitelé pečlivě sledovali vyhlášené dotační tituly a když se objevila možnost, kde získat potřebné finance, vytvořili konkrétní projekt – „Oprava tělocvičny – 1.etapa“. Ten byl úspěšný v dotačním řízení Místní akční skupiny Brána do Českého ráje, která je územním správcem evropského programu Leader. Přislíbená dotace Ministerstva zemědělství je ve výši 500000 Kč. Městečko přidá z vlastních zdrojů dalších 400000 Kč.

V rámci projektu budou vyměněna veškerá okna s parapety, instalováno moderní osvětlení a namontováno nové topení, včetně plynové přípojky a kondenzač-

ního kotle. Poté dojde k výmalbě hlavní haly. Městečko předpokládá, že hlavní práce proběhnou v průběhu srpna a září letošního roku. Po jejich skončení budou odstraněny nejhůřší překážky k využití prostoru, k úplné obnově však bude chybět ještě jedna etapa zahrnující rekonstrukci sociálních prostor, palubovky a výměnu dveří a podlahových krytin. Podle dosavadních plánů by mělo být vše hotové do dvou let. Záleží na finančních možnostech obce.

Nový pomocník pro údržbu zeleně v regionu

Společnost Mlázovické služby, s.r.o. zakoupila profesionální příkopovou sekačku, která bude sloužit pro potřebu několika obcí, zemědělců i soukromých osob. Jejím provozem se výrazně zlepší vzhled zeleně v okolí.

Od roku 2004 sloužil pro potřeby obcí Mlázovice, Choteč, Šárovceva Lhota a Svatojanský Újezd mulčovač, který byl pořízen prostřednictvím Lázeňského mikroregionu. Nejprve jeho provoz zajišťovala Zemědělská a.s. Mlázovice, od roku 2007 měštys Mlázovice. V průběhu celé sezóny upravoval příkopy, kraje cest a polí a další veřejná prostranství. Jeho práce byla vidět v širokém okolí. Bohužel, toto zařízení nepatřilo mezi nejkvalitnější (vlastní konstrukcí i provedením) a proto na něm docházelo k častým poruchám, které byly stále vážnější. Na konci roku 2011 přestal mulčovač fungovat úplně. Zvažovaná oprava byla odmítnuta, neboť by dosáhla ceny pořízení nového stroje.

Vzhledem k tomu, že v dnešní době neexistují žádné dotace na techniku obcí, stáli mlázovičtí zastupitelé před zá-

sadním rozhodnutím. Přestat mulčovat, což by výrazně zhoršilo vzhled obce a okolí, pořídit levnější zařízení výhradně pro potřeby obce a nebo moderní stroj, kterým by byly prováděny i služby pro další zájemce. Vzhledem k tomu, že dosavadní službu si oblíbila řada obcí i dalších subjektů a na vzhledu krajiny to bylo výrazně znát, zvítězila varianta nákupu profesionální příkopové sekačky.

Po dlouhých a složitých jednáních s dodavateli byl vybrán anglický výrobce MC CONNELL s dodávkou novinky pro letošní rok - PA 6070. Jedná se o výkonný stroj s dlouhou životností, který je určen k profesionálnímu nasazení, především ve službách. V České republice ho využívají správci vodních toků, někteří cestáři a zemědělci. Sekačka je vybavena řadou vyspělých technologií a patentů, které zaručují výborný pracovní výsledek i ochranu stroje před různými poškozeními. Dosah ramene až 6 m od traktoru umožní udržovat další plochy, které byly pro původní mulčovač nedostupné. Jedná se především o vyšší břehy, vzdálené plochy

od cest, vodoteče, okraje lesa apod.

Velkou výhodou je také to, že nákup stroje nestál městečko ani korunu. Na leasing jej pořídila společnost Mlázovické služby, s.r.o., která by si měla provozem ve službách vydělat na jeho splátky. Práce tohoto stroje je za velmi výhodných podmínek nabízena obcím (včetně Mlázovic), zemědělcům i soukromým vlastníkům pozemků. Již na počátku provozu je služba dohodnuta s řadou subjektů v regionu, zatím je ještě volná kapacita i pro další zájemce.

Dříve se hospodáři a chovatelé drobného zvířectva snažili získat každíčkou mez na sušení sena. Dnes je problém s celkovou údržbou zelených ploch, které neslouží k zemědělské činnosti. Proto má městečko k dispozici jednu z nejmodernějších příkopových sekaček v Královéhradeckém kraji, jejíž provoz se za krátkou dobu výrazně odrazí ve vzhledu Mlázovic a širokého okolí. Také díky rozumnému a odpovědnému přístupu okolních obcí a Zemědělské a.s. Mlázovice.

SERIÁL LEGIONÁŘ LADISLAV JOHN Z MLÁZOVIC - 12. DÍL

Před dvěma lety vycházel v Mlázovickém zpravodaji seriál o legionářích z 1. světové války, kteří se narodili nebo žili v Mlázovicích. Toto vyprávění vzbudilo velký ohlas u našich čtenářů. Jeho autor, pan Ivo John, obdržel další velmi zajímavé materiály k tomuto tématu, proto se rozhodl napsat jeho pokračování, které Vám přinášíme. Pokračování z minulého čísla:

Tento datum 20. června 1916 se stal pro Ladislava Johna a velkou skupinu českých vojáků památným dnem dobrovolného odchodu do zajetí. Po seřazení skupina čítala přes 3000 mužů. Po skončení bojů a sečtení zadržených jich už bylo přes 30 000 ze všech států bojujících za Rakousko-Uhersko. Nejvíce zde bylo Čechů, Slováků, Poláků, dále Maďaři, Němci, Rusíni, Chorvati a jiné národnosti. Všichni nastoupili do připravených vlaků, které ujížděly k městu Kyjevu. Velký zajatecký tábor byl v Dárnici. Dne 29. 6. 1916 došlo k přemístění zajatců do města Žitomír, odkud byli především Češi rozdělováni na vesnice k jednotlivým sedlákům na různé zemědělské práce. Někteří také do cukrovarů, mlýnů, uhelných dolů, na lesní práce, ponejvíce v okolí městečka Krasilova. Zajetí Němci a Maďaři byli přesunuti na Sibiř.

Čas dále utíkal, opět se přiblížily Vánoce, které Ladislav potřetí prožíval na vojně - jedny v kasárnách v Jičíně, další v nemocnici v Rimavské Sobotě a nyní v zajetí v Rusku. Občas tyto zajatce na různých pracovištích navštěvovali čeští emisaři, aby je přesvědčili ke vstupu do československého vojska. Ve většině případů vládla u zajatců nechuť dále bojovat. Zájem o možný vstup do armády se začal měnit až po vítězné bitvě čsl. vojska u Zborova 2. července 1917. To se do Krasilova, městečka největšího seskupení českých zajatců, přemístil první pluk Mistra Jana Husa a třetí pluk Jana Žižky z Trocnova s hrdiny této vítězné bitvy nad Němci.

Trvalo to přes měsíc, než se Ladislav John definitivně rozhodl, že v nejbližším čase vstoupí dobrovolně do československých legií, aby svým příchodem posílil řady bojovníků za samostatnost a svobodu své vlasti. Jeho rozhodnutí uspíšilo také uvěznění ruskými úřady za odchod ze zaměstnání v krasilovském cukrovaru, kde s několika dalšími Čechy podepsal přihlášku do čsl. revoluční armády. Po několika dnech na naléhání českých vojenských zástupců, byli převezeni do města Boryspolu, kde se formovala druhá armádní divize. V tomto období se každý den hlásili desítky či stovky nových dobrovolníků. Tady se 23. srpna 1917 Ladi-

slav John stal příslušníkem českých legií na Rusy a zde byl přidělen k šesté rotě 8. slezského pluku se sídlem v Baryševce. Velitelem se stal bratr kpt. Němeček.

Zbytek roku uplynul jako voda a nastal další rok 1918. Období mrazivého ledna a února přežívali vojáci v zemljankách (úkryty v podzemí). Volné chvíle si krátili čtením českých novin „Právo lidu“, „Československý deník“, „Na Houpačce“ a jinými tiskovinami, které byly vydávány přímo ve štábu legií, kde měli vlastní tiskárny. Ty všem žádostivým čtenářům předčítal dopisovatel Jaroslav Hašek.

V tomto zimním období navštívil osmý slezský pluk vysoce postavený francouzský důstojník Verže, který spolu s velitelem armádního sboru Sokarovem provedl slavnostní přehlídku. Pochod vojska, pod vedením kpt. Němečka, na zledovatělé ploše u Baryševky a za zpěvu sokolských písní, dopadl velmi dobře.

Závěrem měsíce ledna byl dán rozkaz, že 6. rota, ve které sloužil i Ladislav John, je převelena do Dárnice na výpomoc tamnímu vojsku při střežení velkých skladů s proviantem. Šlo o tuny cukru a mouky, o ošacení, obuv, koňské stroje, munici a také střežení tisíců zajatců všech národností, včetně Čechů, kteří nevstoupili do legií. Ubytováni byli v letním opuštěném lazaretu na okraji borového lesa, ale s bydlením v Baryševce v zemljankách se to nedalo srovnávat. Zima, mráz a nevlídné počasí je provázelo na každém kroku. Při svém krátkém pobytu v Dárnici zažili i střet sovětské armády s vojsky ukrajinských obránců Kyjeva, kteří silný nápor Rusů nezadrželi a město se zakrátko stalo jejich kořistí. Po dobytí Kyjeva docházely k legionářům různé zprávy, např. že při bojích dopadl do jedné místnosti budovy, v níž sídlila Československá národní rada na čele s T.G. Masarykem, dělostřelecký granát, který náhodou nevybuchl.

Po dvouměsíční těžké a namáhavé denní i noční službě přišel 2. března 1918 naléhavý rozkaz rychle opustit Dárnici, neboť na mostě přes Dněpr se nacházela německá vojska. Ta si na pomoc proti Rusům pozvala nacionalistická kyjevská vláda. Jelikož došlo k paktu mezi Němci, Rakušany a Ukrajinci, byla tím zablokována veškerá zpáteční cesta do Evropy. Již dříve před tímto paktem byl mezi Sovětskou vládou a centrálními mocnostmi uzavřen separátní mír a byly zastaveny bojové akce. Tím došlo k velkému ohrožení našich jednotek.

V ruské armádě nastal veliký chaos a rozklad. Část vojska se připojila k rudým do občanské války proti Bělogvardějcům, a většina dalších mužů neochot-

ných bojovat se navrátila do svých domovů.

Odchod z Dárnice, kde se celý 8. pluk spojil, se zprvu uskutečnil koňskými povozy, část vojska musela jít i pěšky na vzdálenost téměř sto kilometrů až do stanice Perjeslav. Zde stál vlak s Ukrajinci směřujícími z Moskvy do Kyjeva. Protože cesta zpět nebyla možná, všude se již rozpínala německá armáda, bylo strojevodoucímu od legionářů nabídnuto 300 rublů, aby otočil lokomotivu a k nelibosti Ukrajinců naložil do vlaku legionáře a vezl je směrem na Poltavu do vnitrozemí Ruska.

Než k této šťastné události došlo, je potřeba vrátit se k dalším podrobnostem nazpět. Pochod z Dárnice v plné polní a navíc se zásobami konzerv, cukru, mouky a dalšími věcmi ze skladů, které legionáři střežili, nebyl jednoduchý. Navíc s blížícím se jarem byly cesty ve dne rozbahněné a v noci naopak zamrzlé. Šlo se po železniční trati, cestách a polích kolem ní, aby nezabloudili. Prvním dlouhým úsekem pěší cesty byla železniční stanice v městečku Břežany. Zde si vypůjčili jeden prázdný vagón stojící na kolejích. Po naložení všech těžkých zavazadel a chůze neschopných vojáků vagón dotlačili na nádraží Perjaslav, a tak dosáhli svého cíle značně rychlejším tempem. Za pozornost stojí i zmínka o tom, jak se na přechod Čechoslováků přes ukrajinské vesnice dívalo místní obyvatelstvo. Z větší části to bylo s přátelským, ale místy i s nevráživým pohledem, netušíce, že

Monument na magistrále sděluje, že zde za Uralem Evropa již skončila. Začíná Asie a chladná Sibiř.

prchají před vyzbrojenou německou armádou. A ta se na mnoha místech dostala už do okrajových částí Ruska, kde byli s legionáři svedeny tvrdé boje. Ve většině případů se podařilo našim vojákům zahnat Němce nazpět. Proto jediným možným ústupem bylo vzdálené město Vladivostok.

Po transportu našeho vojska do přístavu mělo být následně lodní cestou přepraveno do Francie a tam bojovat proti Rakousko-Uhersku a Německu za samostatné a svobodné Československo. Přitom netušili, že než se tam dostanou, bude již dva roky po válce.

A vrácíme se zpět do vlaku směrem na Poltavu. V době naložení vojska 8. slezského pluku 8. března vládlo již slušné předjarní počasí, které unaveným vojákům udělalo dobrou náladu. Cesta v tepluškách (vagónech vytápěných kamny), o kterých se jim mohlo před několika dny jenom zdát, byla příjemná. Pro Ladislava konečně nastala toužebně očekávaná chvíle, o které během pěší cesty stále přemýšlel, totiž jak bude z vlaku sledovat a poznávat neznámou a tajuplnou krajinu. V nemalé míře by se také rád seznámil se zvyky a obyčejí tamního obyvatelstva. Svě předsevzetí se mu podařilo splnit beze zbytku. Po dobu celé cesty trávající téměř šest týdnů popsal své zážitky do značných podrobností. Celé dny vyhlížel z okna, počítal a zaznamenával všechny železniční zastávky, kterých se mu podařilo zapsat 629, včetně jejich názvů. Unikly mu pouze ty, které v noci zaspal, což by počet navýšilo o několik desítek.

Ve svém obsáhlém vyprávění vojin Ladislav John neopomenul rovněž zachytit úvodní velmi důležitou cestu z Perjeslavy na Ukrajině. Ta vedla stranou hlavní železniční trasy přes město Poltavu do Penzy, kde najela na Transsibijskou magistrálu Moskva – Vladivostok, která je nejdlejší vlakovou tratí na světě a spojuje dva kontinenty, Evropu a Asii. Za událost tohoto úseku považovalo vojenské osazenstvo vlaku jízdu přes Volhu, největší řeku nejenom v Rusku, ale v celé Evropě. Nekonečný přejezd po mostě trval celých třináct minut. Ještě sedmého dubna byla hladina řeky zamrzlá natolik, že snad ani koňský povoz by se na ledu neprolomil. Magistrála pokračovala dále přes město Samaru a řeku Ufu, vlak dále ujížděl zajímavou krajinou. Ta nabírala hornatého rázu, což bylo svědectví, že masív Uralu je už na blízkou. V této oblasti se nalézá hotový poklad Ruska, neboť tam jsou velká naleziště zlata, platiny, stříbra, mědi, železné rudy a dalších vzácných surovin. Vlak opět zastavil ve známém městě Čeljabin-

sku nacházejícím se ještě na Urale. Po tomto úvodním a zdoluhavém cestování zbývalo ještě ujet tisíce dalších kilometrů ze Sverdlovska, tehdy nevelkého města na Urale. Po projetí několika železničních stanic vzdálených od sebe stovky kilometrů skončily hory Uralu - tvoří hranici mezi Evropou a Asií - a před legionáři se otevřela chladná Sibiř. Odtud vlak směřoval ke stočtyřicetitisícovému městu Omsk, pak k Novosibirsku, kde přešel řeku Ob s cílou lodní dopravou a dále pokračoval na sever do Krasnojarsku. Ten leží na Jeniseji, vodním toku plném ryb, zvláště vzácných jesetěrů.

Odtud vede železniční trať do Irkutska ležícího ve střední Sibiři a tam přejíždí vysoké hory jižně od Bajkalského jezera měřícího přes 31 tisíc čtvereč-

Místo věčného odpočinku našich vojáků na chladné Sibiři, ve městě Irkutsk. Padli většinou v bojovém střetu s vojáky rudých gard na železniční cestou do Vladivostoku. Tento snímek přivezl legionář Josef Pur z Mlázovic.

ních kilometrů. Průjezdem přes 50 kratších i delších tunelů mívá i části pouště Gobi a 26. dubna přejíždí řeku Amur, největší tok na Sibiři. Zakrátko se konvoj několika vlakových souprav přiblížil k Chabarovsku.

Po strastiplné cestě vlakem dlouhé bezmála 10 tisíc kilometrů, doprovázené bojovými střety s vojáky nové sovětské moci, dosáhlo vojsko 29. dubna 1918 svého cíle, přístavu a města Vladivostoku. Tímto ovšem pro naše muže těžké chvíle neskončily, neboť chladná Sibiř se jim ještě na dva roky stala nuceným domovem. Aby se tato unikátní operace přesunu legionářského vojska beze zbytku zdařila, musely jednotlivé vojenské útvary zabezpečit a ovládnout oblast sibijské magistrály zhruba od Čeljabinska po Vladivostok po celou dobu pobytu až do roku 1920. Jednalo se o ochranu před loupeživými bandami a přepadáním jednotlivých částí legionářů bolševickou rudou armádou. Docházelo

k mnoha bojovým střetům, v nichž proti sobě bojovali i bývalí legionáři, kteří z legií odešli a vstoupili do vojsk rudé armády. Z československého vojska takto bojovalo na 1800 vojáků. Mezi známými osobnostmi byl i Jaroslav Hašek a Július Skalík z Mlázovic – velitel několika obrněných vlaků. Napjatý vztah mezi sovětskou mocí a legionáři se počal měnit po předání ruského zlatého pokladu v Irkutsku a dohodě o příměří, která byla podepsána v únoru 1920.

Přes půl světa se loděmi do vlasti vrátilo 60 tisíc legionářů. Proč se návrat domů nepodařil dříve, to zapříčinil nedostatek lodí, které byly uvolněny až po dokončení přepravy spojeneckých vojsk. Odjezd 8. slezského pluku z vladivostockého přístavu, ve kterém sloužil Ladislav John, se uskutečnil 6.

června 1920 anglickým parníkem M. S. Dollar. Dále s ním cestoval 1. jízdní pluk Jana Jiskry z Brandýsa a 2. technická a strojní rota. Celkový počet pasažérů na lodi čítal 3728 osob, z toho 135 důstojníků, 3455 vojáků, 127 zajatců, žena s dvěma dětmi a 8 civilistů. Cesta vedla z Vladivostoku Japonským mořem, úžinou podél dvou ostrovů Japonska a poté patnáct dnů Tichým oceánem do hlavního města kanadské Britské Kolumbie Victorie.

Po několika dnech pobytu na kanadském území bylo vojsko přesunuto vlaky z Vancouveru do Quebecu po trase dlouhé 3200 mil. Přesun trval šest dnů, další dva dny trvala cesta do Halifaxu. Tam byl opět osmý slezský pluk s částí 7. tatranského naložen na loď Belgic a dne 17. července 1920 odplul Atlantickým oceánem k břehům Anglie. Průplavem kanálu La Manche se dostali do Severního moře. Do vojenského přístavu Kukshafen v Německu měli dorazit 27. července. Návrat do vlasti již pokračoval vlakem po německém území, přes města Magdeburk, Halle, Lipsko, kde ale nastaly značné problémy s německými úřady. Proto byl vlak přesměrován do Bavorska přes Norimberk na hraniční přechod Českou Kubici, Domažlice, Nýřany, Plzeň a Beroun na nádraží s velkou přestávkou v Praze Smíchově.

Pokračování příště

Proběhlo 12. zasedání zastupitelstva městečka

Mlázovičtí zastupitelé se sešli v pondělí 14. května 2012 v zasedací místnosti Obecního úřadu na svém 12. zasedání. Přinášíme zajímavé body z programu:

1) Zastupitelstvo schválilo rozpočtovou změnu č.1/2012, která reflektuje aktuální vývoj příjmů a výdajů obecní poklady. Rozpočet byl aktualizován o neplánované výdaje, údržby a také o přijetí některých dotací.

2) Schváleno bylo poskytnutí 2 míčů pro místní fotbalisty a 2 míčů pro místní nohejbalisty v rámci podpory sportovního vyžití v městečku.

3) Zastupitelé schválili žádost o bezúplatný převod pozemku č. KN 539/3 v k.ú. Mlázovice z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových do vlastnictví městysu. Jedná se o svodnici za areálem Zemědělské a.s. Mlázovice. Vzhledem k tomu, že slouží k odvodu povrchové vody z velkého území obce, bylo by dobré, aby přešel do obecní správy.

4) Schváleny byla také dodatky ke zřizovací listině Domova důchodců, týkající se hospodaření s některými pozemky. Odstraňuje se tím chyba předchozího nepřesného zaměření pozemkových parcel.

5) Zastupitelstvo schválilo smlouvu o bezúplatném převodu použitého mulčovače BERTI TA 220 na obec Šárovceva Lhota. Vzhledem k tomu, že zařízení je již fyzicky zcela opotřebované a oprava se jeví jako nerentabilní, městys jej vyřadil z provozu. Šárovceva Lhota o něj projevila zájem s tím, že se pokusí o dílčí opravu, která by zajistila alespoň drobný provoz v jejich obci. Protože se Lhota podílela původně společně s Mlázovicemi na pořízení stroje, převod bude bezúplatný.

6) Dále byla odsouhlasena kupní smlouva na pozemky č. KN 1007/11 a KN 1375, které obec vykoupí od paní Libuše Bryknarové z Mlázovic. Jedná se o soukromé parcely ležící pod veřejným prostranstvím. Tento nesoulad byl zjištěn při zaměření geodeta prováděném před digitalizací katastrální mapy.

7) Ze stejného důvodu bude vykoupen i pozemek č. KN 1376 od pana Štěpána Stránského z Mlázovic.

8) Dále zastupitelé projednali podmínky nájemní smlouvy na nebytové prostory – restaurace Mlázovice. Za přítomnosti nájemkyně Zdenky Rechciglové, proběhla podrobná rozprava, do které se zapojila většina zastupitelů a přítomných občanů. Protože dlouhodobě nedošlo k dohodě mezi městečkem a nájemkyní na podobě smluvních podmínek pro další období, rozhodli zastupitelé o vypovězení stávající smlouvy a vyhlášení výběrového řízení na nového pronajímatele (podrobně se tomuto tématu věnovalo mimořádné vydání zpravodaje ze 17.5.2012).

9) Zastupitelé vyhlásili Záměr č.5/2012 – Pronájmu nebytových prostor – restaurace Radnice. Společně s tím ustanovili řadu přísných kritérií, které musí uchazeč splnit (podrobně se tomuto tématu věnovalo mimořádné vydání zpravodaje ze 17.5.2012).

Významné hasičské ocenění pro Václava Vojtěcha

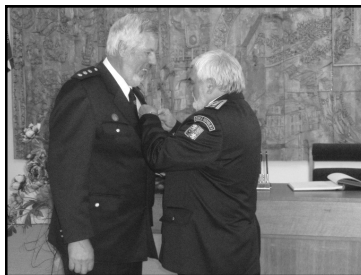
Dlouholetý člen SDH Mlázovice obdržel v pátek 4. května 2012 v Přibyslavi, nejvyšší možné vyznamenání pro dobrovolné hasiče – „Zasloužilý hasič“.

Václav Vojtěch je druhým mlázovickým hasičem v historii, kterému bylo takto vysoké ocenění předáno. V roce 2008 jej dostal také tehdejší starosta sboru Zdeněk Gabriel. Slavnostnímu ceremoniálu v republikovém centru hasičského hnutí přihlížela rovněž starostka okresního sdružení hasičů, paní Eva Šteinerová a člen SDH Mlázovice, pan Zdeněk Gabriel.

Během předávání vyznamenání bylo vyzdvíženo jeho dlouholeté úsilí čítající stovky a tisíce hodin věnovaných na oltář ochrany zdraví a majetku. Obdobně bylo vyznamenáno několik dalších hasičů z celé republiky. Součástí slavnostního odpoledne byla také prohlídka známého hasičského muzea na Přibyslavi.

ském zámku a beseda s představiteli hasičského hnutí.

Václavu Vojtěchovi se sluší poblahopřát a poděkovat i ze strany městečka. Pro mlázovický sbor vykonal během několika desetiletí své aktivní činnosti obrovské množství práce. Byl členem výjezdové jednotky, výboru SDH a zastával funkci jednatele i starosty sboru.

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.5/2012, vydáno 31.5.2012, nákladem 270 ks

Vydává: Městečko Mlázovice

Redakční rada: Tomáš Komárek, Martin Vágenknecht, Blanka Johnová

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz

Střípky z našeho městečka

● V letošním roce se uskutečnil jubilejní 45. ročník Memoriálu Václava Dobeše - Zvičina. Mlázovice reprezentoval Tomáš Zajíček a v hlavním závodě skončil na vynikajícím 39. místě v obdivuhodném čase 1h 11min 50 s. Tomášovi blahopřejeme a děkujeme za příkladnou reprezentaci městečka.

● Městys Mlázovice nabízí zdarma, za odvoz, případným zájemcům použité interiérové dveře, které byly doposud užívány na Obecním úřadě. Jedná se o několik kusů heraklitových dveří, bílé barvy, různých typů a šířek.

● Pro Domov důchodců v Mlázovicích se podařilo získat dvě dodatečné dotace (z Královéhradeckého kraje a MPSV), které zajistí dofinancování provozu zařízení v letošním roce. Jedná se o velmi důležité finanční prostředky, bez nichž by se Domov důchodců ocitl v existenčních potížích a které by obec, jako zřizovatel, nemohla poskytnout ze svých zdrojů.

● Začátkem května provedli mlázovičtí hasiči, společně s dobrovolníky, tradiční čištění koupaliště. Poté provedli pracovníci městečka zatmělení některých dilatačních spár a provozovatel občerstvení, Zdeněk Fišer, provedl na své náklady kompletní desinfekci nádrže. Nyní je již koupaliště napuštěné a připravené na letošní koupací sezonu.

● Během května došlo ke složité havárii vnitřního rozvodu vody v místní mateřské škole. Několik dní trvalo než byl defekt objeven, poté došlo k jeho odstranění. To vše za plného provozu zařízení. Vzhledem k rozsahu závady bude oprava kompletně dokončena během letních prázdnin.

● Pracovníci městečka prováděli po celý květen přípravu shromaždiště odpadů na výstavbu zbrusu nového zařízení sběrného dvora. Odváželi nahromaděné odpady, likvidovali materiály nashromážděné po desetiletí, demontovali provozní přístřešky, vyřezávali náletové dřeviny apod. V polovině června bude staveniště předáno firmě OBIS, která zahájí stavební práce.

● V souvislosti se zahájením výstavby sběrného dvora žádáme občany a chalupáře, aby na staveništi neodkládali žádné odpady. V naléhavých případech se lze individuálně odmluvit na obecním úřadě, v ostatních případech prosíme o trpělivost do září 2012, kdy by mělo být otevřeno nové zařízení. Děkujeme za pochopení.